Peet. Millal hakkawad tööd teggema, kui nemmad paigale ſanud?

Hans. Warſi teiſel päwal, kui nemei räggiſe mitte pärraſt kui päew ſaab loja läinud, ſiisolle römus, neiſt ſawad paiga mehhed.

Peet. Kuida ſe tö tehhakſe?

Hans. Esmalt tewad tühjad keriekesſid, pärraſt koggutakſe willi keriekeste ſiſſe; Lauritſe pä aego, kui wlimne köiminne möda on, ſiis kanewad aukukesſed kiñni, limiwad ſu lauda ehk praekesſe kolko, wariwad ennaſt tule waſto, et ſoja ſawad, jätwad ka ennestele wälja käiduwad auko.

Peet. Jsſe neid kuluk'e, kaſſinad ollewad, ja puud laastawad, mil aial ſe on?

Hans

Hans. Kui ta löppetab poiad kandmaſt, ſiis wöttab talluda ſeält ſeeſt neid wagiad kerre ſeeſt wälja, leſſed kisſuwad nemmad ärra.

Peet. Woi! öiete kappetakſe need leſſed?

Hans. Otſe öiete; kaks perrelindo ühhe ſure leſſe kallal, kisſuwad tedda ärra, monni peäſeb jaiga pakko, lähhäb kaugele ärra. Ja ſe on hea pu, mis ſedda wiſi ümma ſiggimiſt ärraſigginenud.

Peet. Kuſt agga tuñnukſe mis ei olle ſiggi pu?

Hans. Ennä! mis ei heida poege, kisſub warſi pärraſt Jani wälja, ei aña ſuggu wälia, ehk weab needſammad wälja, mis piddid liñnuks ſama, ei ſe heida tännawo aasta ühtegi.

Peet.